

Сергієнко Н. В. Роль інформаційної компетентності вчителя у вирішенні завдань національного становлення особистості учня у процесі трудового навчання / Н. В. Сергієнко, О. А. Брюховецька // Інформаційні технології в наукових дослідженнях і навчальному процесі: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції: Державний заклад «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка». – Луганськ: Вид-во ЛНУ ім. Тараса Шевченка, 2013. – С.79 – 82

УДК 377.8-371.3

Сергієнко Н. В., Брюховецька О. А.

***РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
ВЧИТЕЛЯ У ВИРІШЕННІ ЗАВДАНЬ
НАЦІОНАЛЬНОГО СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ
УЧНЯ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ***

У статті окреслено значення інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховному процесі, а саме на уроках трудового навчання. Також зазначена висока роль ІКТ у вирішенні завдань національного становлення особистості учня під час створення творів декоративно-прикладного мистецтва.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, національна культура, національна система виховання, декоративно-прикладне мистецтво.

У поліпшенні якості освіти глибокої модернізації потребує організація навчального процесу. Досвід впровадження Інноваційних технологій, особистісно-орієнтованого, диференційованого навчання свідчить про їх абсолютну доцільність і затребуваність у нинішніх глобалізаційних процесах у системі освіти.

У вік інформаційних технологій, глобальної комп'ютеризації, розвитку

телекомунікаційних систем зростає Попит на спеціалістів не тільки зі знаннями та навиками роботи На комп'ютері, а й готових до гнучкої адаптації у мінливих життєвих ситуаціях; самостійного і критичного мислення; у міні N бачити та формувати проблему, знаходити шляхи раціонального її вирішення; бути здатними генерувати нові ідеї, грамотно працювати з інформацією.

Отже, основою сучасної освітньої діяльності повинно стати не ескенсивне завантаження студента якомога більшим обсягом знань, а інтенсивний розвиток його творчих здібностей та Обдарувань.

Сучасні інформаційно - комунікаційні технології впевнено увійшли у навчально-виховний процес: ефективно використовуються комп'ютерні лабораторії, мультимедійні кабінети, електронна читальна зала, звичайні лекції змінюються мультимедійний, а виховні заходи готуються з використанням медіа-ресурсів. Ефективно і творчо використовуються можливості мережі „Інтернет" для отриманий інформації при підготовці пошуково-творчих робіт, проведені семінарських і модульних занять.

Сучасні підходи до використання комп'ютерів в навчанні студентів засновуються на двох важливих інноваційній! технологіях останніх років - мультимедійних технологіях (MT) та глобальній мережі Інтернет.

MT у вузі повинні стати як засобом оптимізації навчально-виховного процесу, так і об'єктом для вивчення, для того щоб майбутній педагог міг оптимально їх використовувати.

Відповідно до цього утвердження і зміцнення Української держави ставить перед педагогічною наукою надзвичайно важливе і невідкладне завдання — виховання громадянина- патріота. Тому сучасна педагогічна наука повинна створити таку систему виховання, яка б забезпечувала формування у підростаючого покоління національної свідомості.

Національна культура - це сукупність символів, вірувань

переконань цінностей, норм зразків поведження, які характеризують духовне життя людського співтовариства в тій або іншій країні, державі. У більшості країн земної кулі є кілька національних культур, як правило, у цих країнах можна виділити культуру більшості населення й національних меншин, між якими встановлюються відносини діалогу, або культурних конфліктів.

Виховне значення творів декоративно-прикладного мистецтва визначається тим, що вони оптимізують зв'язок людини з предметним середовищем, яке впливає на їх характер і смаки. Такі види декоративно-прикладного мистецтва як вироби з дерева, металеві вироби та сплави (для хлопців), художня вишивка, бісерне рукоділля, в'язання гачком і спицями (для дівчат) є традиційними видами ужиткового мистецтва українців, що не вимагають складного технологічного обладнання чи матеріального забезпечення, але мають високу художню цінність. Майстерно виконані вироби несуть в собі могутній потенціал духовності, благотворно впливають на почуття і образну уяву дітей, спонукають їх до поєднання красивого у корисного в практичній діяльності.

Національні цінності в духовній сфері - величезне інтелектуальне багатство й невичерпний резерв відтворення загальнолюдських цінностей, культурних і моральних традицій народів, процесу загальнонаціонального творення. Культура сьогодні існує в національній формі самовираження. Національне ж народжується з конкретно-історичних особливостей життя народу, його соціальної сутності.

Найпривабливіша особливість національної культури - це її дивна розмаїтість, самобутність і неповторність. Розвиваючи особливості своєї культури, нація уникає наслідування й приниженого копіювання, створює свої форми організації культурного життя. Якщо культура не має особливого, тільки їй властивого аромату, вона подібна до безликої людини. Як і будь-який прояв індивідуальності, самобутність національної культури збагачується одночасно із загальним розквітом націй, упевненістю у своєму

майбутньому місці у світовій цивілізації.

У кожної національної культури є свої плоди: духовні знаходження й відкриття, свої драми й трагедії, своє бачення миру. Розвиток її відбувається не в стерильній колбі, а в умовах соціальних протиріч, боротьби прогресивних традицій з відсталими й консервативними явищами. Своє майбутнє кожний народ сьогодні зв'язує з національною культурою, що є для нього гарантом життя й інтеграції в загальносвітову культуру. Ця ідея має свою іманентну логіку: саме вона підтримує духовний і інтелектуальний потенціал націй, виступає імпульсом творчої діяльності людини, зміцнює духовне здоров'я народу, створює його національно-моральний ідеал.

Кожна з наших національних культур ще має сказати своє Слово у світовій культурі нового часу. Адже єдиної національно-культурної моделі немає. Прибалтійським державам властива Своя культурна модель, республікам середньоазіатським - інша й і д. Але кожна із цих культур іде своїм оригінальним і своєрідним шляхом до загальнолюдських цінностей.

Національна система виховання широко використовує традиції і звичаї з метою формування в молоді етнічної самобутності, творчого ставлення до дійсності. Якщо несприятливі політичні, ідеологічні та адміністративні фактори гальмують реалізацію і розвиток традицій, звичаїв і обрядів народної творчості, то цим самим гальмується і руйнується національна система виховання. При цьому ланки, заклади національної системи виховання можуть формально залишатися, але національний зміст, дух їх вихолощується, як це і було в роки культу особи і застою. Високе історичні покликання батьків, педагогів, громадськості так впливати на молодь, щоб вона оберігала і збагачувала ідейно-моральний, емоційно-естетичний потенціал традицій, звичаїв і обрядів народної творчості.

Комп'ютерні технології, навіть потужні - це лише технічний засіб і без глибинних знань фахівця щодо їх використання НІ може бути ефективно застосовано.

Оптимальне застосування сучасних освітніх технологій І форм

роботи в процес підготовки майбутніх педагогів сприяє підвищенню навчальної і творчої активності студентів», формуванню навичок здобування інформації її опрацюванню, що забезпечує перехід навчального процесу у технологію навчання.

Література

1. Авдеева О. “Масова інформація і суспільна думка молоді”\|. Київ. 1999.
2. Ігнатенко П.Р. Національна система виховання // Рад школа.- 1991,-№7,-С 47-52.